

"EL DESPERTADOR"

Dissabte, a les quatre en punt de la tarda trucarà

i si per la Festa Major
voleu trobar-vos millor
cal que EL DESPERTADOR
us aixequi a comprà.

A risar

A risar

A risar

(Com dirien alguns de la «Quina»)

Un grapat de fulls més, amb el quintuple de caricatures al linoleum, al gravat i al foto-gravat.

Revista de nenes olotines i totes les seccions acostumades.

TOT PEL PREU DE 30 CENTINS (que hi perdrem diners)

EL DESPERTADOR

Any II

OLOT. 5 de Setembre de 1931

Núm. XXIII

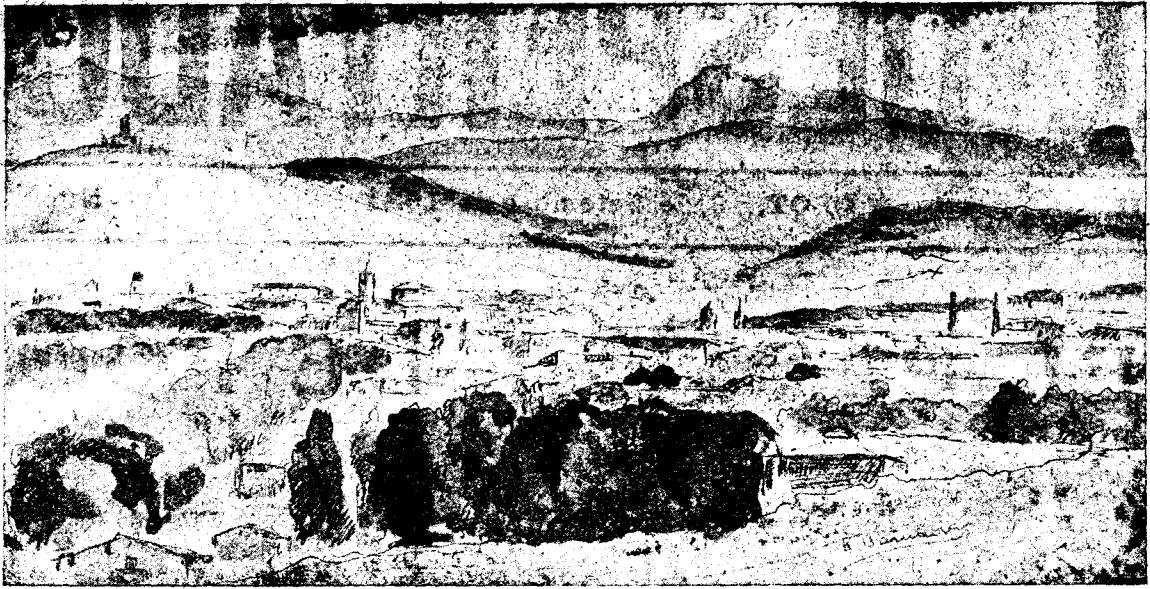
EL CASTELL DE FOCS

¡Patim! Patam! Patum!

Quan s'enlairen els coets, no tothom bada.

Extraordinari de Festa Major-Val 30 cènts.

FESTA MAJOR

ELS *gourmands* de paladar refinat, eterns enamorats del pollastre, del xampany i el *palillo*, gustadors empedernits dels saraus, del bullici, de la vida de fires i festes majors, tenen inscrita en lloc preferent la nostra. D'entre totes les que celebren cada un dels pobles de la província de Girona, indubtablement que la d'Olot queda en les del primer pla. Figueres i Girona poc ens fan la pols en aquest ordre. Si les seves respectives tenen motius peculiars que criden l'atenció, també en té la nostra. La *corrida* a Figueres fa afluir-hi una gernació, Girona, amb la seva, no queda curta. Els balls ampulosos de les societats figuerenques atrauen les belleses i els Don Joans de la plana empordanesa. Als balls fastuosos de la vella Girona hi acudeix el bo i millor de l'altra part de plana, més arredoçada a la immortal. Cap a nosaltres hi acudeix principalment la gent de la muntanya, i tots els aimants de la bellesa del paisatge olotí.

Perquè hem de convenir que les nostres festes, més que una finalitat, són un pretext. Per la gent democrata, que ho és tota, llevat d'alguns aristòcrates cursis de sang blava i alta alcúrnia, la nostra Festa Major té l'encís gentil d'unes hores plàcides en aquesta vall verda i gemada regalimant aigua. Es Olot de festa, sense grandiloquència ni *xilloneries*, que incita i convida a venir-hi.

Per això ens plau tant poc el Ball Pla; perquè no s'adiu gens a la nostra manera d'ésser; perquè fugí tant de la resta de les festes. Tant com ens desplaia a nosaltres, té de suggestiu a les *niñas bien* i als *pollos pera* de tots els indrets de Catalunya que en un moment d'aburriment s'han enterat de la seva existència. Aquella corrua de dones belles, sense cap tribut damunt el seu cos magnífic per la defensa del pa, guarnides amb robes costoses que ajuden a sobressortir la seva beutat, agafades del braç dels seus encatronats galans, coll d'aletes i vestit negre, llis, sense una arruga; i pitrera emmidonada, que masteguen castellà desastrosament, per finura, i que a la claror llengotent de les atxes passegen davant els ulls astorats dels, segons ells, infeliços vilatans, mentre s'expliquen mútuament la història enamorada de Daoiz i Velarde, més romàntica que la de Romeu i Julieta i que la de Pau i

Camiseria

Pujolar

OLOT

**PREU
FIXE**

La Casa dels suèters,
jerseis i pullóvers,
especial amb negres,
color, amb cenefes
i blancs.

Per nenes i nens,
gran variació amb
totes classes i preus

Des de que encarrego els marcs a **LES TRES
PORTES** els meus quadres agraden el doble.

Magatzem de Grans i Vins

ESTEVE HOSTENCH TRASFÍ
CARRER DE GIRONA, 8.-OLOT

Festa Major de 1931

Extens i variat assortit de vins de taula, Dorats i Negres, de les millors qualitats i procedències, a preus reduïdíssims. - Selectes

Vins de Xerez, Málaga, Amontillats, Moscatells i Rancis.

Xampanyes de cava **LINCOLN** - Vermouth **CINZANO**
i d'altres classes. - **MONJA-QUINA** deliciós aperitiu

i eficaç reconstituent. - **ORANGE CRUSCH**

la taronjada predilecte del públic.

SALÓ DE PERRUQUERIA

Miquel Busquets

SERRA GINESTA, 11.-OLOT

BOTIGA SENYORS

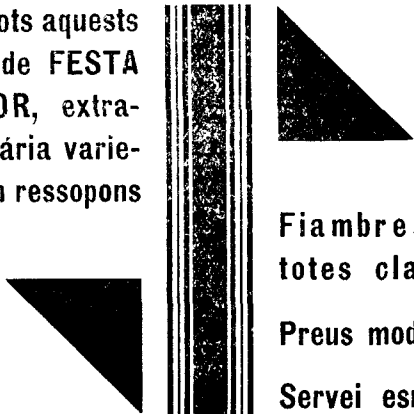
Servei esmerat. - Massatges
i Locions per a fraccions
de totes marques. :- :-

ENTRESSOL - SENYORES

Ondulació Permanent siste-
ma Eugene, garantitzat,
Aigua i Marcel. - Tintures i
depilacions.-Manicures, etc.

FONDA
ROYAL
= D E =
JAUME NOGUÉS

Per tots aquests
dies de **FESTA**
MAJOR, extra-
ordinària varie-
tat en ressopons

Fiambres de
totes classes

Preus moderats

Servei esmerat

PLAÇA DE LA REPÚBLICA

OLOT

Mobles de totes classes.

Sòlids i elegants.

Llaça de suro.

Armassons per a fer
pantalles.

Gran varietat de motlures
per a fer marcs.

MOBLES

Les Tres Portes

HOSPICI, 9. - OLOT

Virgínia i també tanmateix *més inèdita*, no ens sap agradar, no ens pot agradar. Es cert que aquest any ha estat democratitzat; dels programes oficials n'ha fugit aquella nota que elevava a indispensable en aquest acte el vestit negre. No per això perderà—al nostre entendre—l'encartronament, que és l'única raó de la seva existència. Ens fa l'efecte d'un minuet organitzat al Palau de Versalles per la Convenció, a base de la *marmanya* més autèntica.

Així i tot, ni que siguin vinguts visitants, a la sola crida de l'antipàtic Ball-Pla, la nostra caballerositat i *hidalgúia* no podria permetre'ns de restar desatents amb ells. Si portéssim capell d'ales amples i plomes d'austruç, com en els bons temps de capa i espasa, amb la destra desguantada agafaríem finament l'ala del capell, i descobrint-nos la testa en acte de salutació, rubricaríem a l'aire amb el signe de la nostra més alta cortesia. Avui com avui, hem d'acontentar-nos amb demostracions menys fanfarrones i més a l'ordre del dia. Per això ens limitem a dedicar a totes les dones que amb la seva gràcia ajudaran a fer més felices aquestes festes, un somriure, el més autènticament afectuós, per bé que velat per la teoria.

Per la nostra Rambla

Un dia de sardanes qualsevol al Firal. Sentats còmodament, dos joves olotins comenten, tot prenent un refresc, el va i vé continuat de la variable concurrència, la qual, amb una perseverància de Sant, mideix una i cent vegades

Heus-ací la més gentil, entre les gentils senyoretetes de la nostra bona societat; una salutació cordial li trametem, juntament, amb el més exquisit oferiment dels nostres respects.

el trajecte de Novetats al Quiosc. S'explica a l'amiga el vestit nou que s'estrenarà per les Festes, sense deixar, però, d'afavorir amb un somriure al jove que acaba de passar i que la mirava amb tanta insistència; en un altre vol li dirà que ha rebut carta del seu futur *novio*, tot demanant-li un consell, perquè no sap que fer... Quantes coses s'expliquen tot passejant pel Firal.

Com sigui que la conversa és interessant, la

La visió exagerada del nostre dibuixant no priva pas d'admirar la seva bellesa indiscutible. Hi estan d'acord alguns elegants i ben plantats jovincels

reproduïm íntegra, perquè puguin jutjar, les olotines, de quina manera nosaltres també sabem retallar. Diuen:

—No et sembla que hi ha alguna forastera que està força, força bé?

—Sí, però no deixa que brilli menys la bellesa de les nostres simpàtiques olotines. Vols més gràcia, més gentilesa i més boniquesa que la d'aquestes dues xamoses nenes que acaben de passar, per cert molt depressa?

—La Pilarín i l'Enriqueta vols dir, eh? Es veritat, són dues estrelles, però d'aquelles que al firmament sembla talment que cauen, ja que d'aquí assentat et fan l'efecte que passen volant.

—Mira, les telefòniques, que encara estan contentes de la propaganda que les hi varen fer fa alguns dies. L'Angeleta passa sèria i amb uns aires d'enfadada, que ni l'Aulí serà capaç d'atansar-s'hi.

—Noi! La Bassols es deixa veure!

—Tú diràs... *Hay que agarrarse el sombrero.*

—L'Enriqueta, aquella que va blanca, cada dia es fa més bufona. Sembla que ha perdut la seva companya Anita.

—Deu ésser fora. Diu que vindrà per les festes carregada de simpatia i de paciència.

La vivor d'aquesta gentil damisella ens recorda D. Joan de Serrallonga

—Aquesta parenta d'En Forgues té l'aspecte d'una romana; no se li pot negar que reuneix totes les gràcies.

—El trio més xerraire, la Pilar (flequera) la Pepeta i l'altra Pilar, però potser també el trio més simpàtic.

—Mouen prou fressa la Teresina i la Lola que venen al darrera i t'asseguro que no parlen del Japó precisament.

—Fixa't, la Catalina que va amb una altra Teresina, porta un pentinat nou amb els seus cabells llargs.

—Sigui com sigui sempre li està bé.

—Si EL DESPERTADOR fes «Borsa de Bellesa» a aquestes tres que puguen les posaria a 5.000.

—Es cert; de la Manxa petita, la Montsalvatje, també petita, i la Simón, no sabria pas quina triar si em destinessin a elegir «Mis Olot». Honoren qualsevol passeig amb llur presència.

—El Secretari ens deixa veure una familiar molt bonica, fa l'efecte d'una colometa es-pantada.

—Veus aquella que puja? Doncs té un èxit

El llapis del nostre dibuixant, no s'ha pogut estar de recollir aquests traços de la senyoreta Sala d'una serietat que ens té admirats.

cinemàtic tan reconegut que fins té fama a Espanya, França i a l'estranger.

—La Carme Villegas; ja és èxit ja. I quina serà la seva primera pel·lícula?

—«Abandonada en su noche de bodas». La seva germana farà el paper de maràstra.

—Manuela Montsalvatje, Rosina Vergès, Andorrà, Muntanya, Agustí, i encara diran que no tenim un bon floreig de noies, que si a Figueres o Girona són més escaïentes; no ho creguis, el que passa és que estem acostumats a veure-les i una forastera desseguida ens sembla superior.

—Es veritat; però també és veritat que en aquestes ciutats les noies tenen més interès en voler alternar amb els joves. Aquí, per aquest concepte encara estem força malament; fa l'efecte que les muntanyes nostres, que ens volten,

A l'hora del bullici del passeig la Katy no hi podia faltar. ¿Com ho fariem sense les seves mirades de reüll?

se'ns tiren al damunt i priven i restringeixen la nostra expansió.

—Bé, potser si una mica, però tot vindrà un dia o altre.

—Aquella morena de tipus tan escaient la vaig veure a S'Agaró.

—Sí; és la Montserrat Berga; hi era amb la seva germana.

—Llàstima que ens fem vells, del jovent que puja no em negaràs que aquesta estanquera i l'Oliver passen a primera fila de les xiroies nenes olotines.

—Ara passen la Reina de la Bellesa Olotina amb una casada que si no ho ha estat podria ésser=ho.

—La Rita i l'Aurèlia Figueres, boniques com sempre, inviten a concòrrer el nostre Firal.

—No festeja l'Aurèlia?

—Crec que sí, però no tinc l'honor d'ésser el seu confident. En tot cas ja ho sentirem a dir.

—Veus aquesta altra que passa?... Si, home, la Loreto Roca, la filla d'aquell ex-banquer, doncs té relacions formals amb un jove perruquer.

—N'estàs cert?

—Pregun-t'ho a n'En Xula.

—Fent goig com sempre, la Prunés, la Bosc i les germanes Glòria i Carmina Pastor, molt ben acompanyades per cert.

—Bé noi, és tard. Vols venir.

—On?

—A prendre la fresca.

—Sí, que després de tot el que hem vist, bé ens cal quelcom fresc.

D. EIXAM ENCENDRE

El simpàtic Manel'la, el nostre company, còm de l'elegància olotina i patró dels modistos parissiens; al qual adreçem la nostra felicitació pel càrrec importantíssim que dintre l'exercit està exercint per mandat exprés del Ministre de la Guerra Sr. Azaña.

La festa major vista d'aprop

M'han fet la comanda de què us contés amb broma tots els actes de la nostra Festa Major, però fills, la cosa en si és tan sèria, que poc em penso eixir-ne airós. Des de que el nostre Ajuntament, en els cartells, es va deixar en el tinter el mes i els dies de la gran xirinola, pren per mi el programa un caire tan dramàtic, que tinc les llàgrimes penjades al nas i tot jo un aire de desmenjat, que se'm fon la sal amb el mullader de les quartel'les i... COMENSEM:

DIA 6

El Casal treu faves d'olla. De trenc d'alba a *Las tres de la madrugada*, sardanes, sardinoles i sardinetes, fins al melic. Mano a mano, tots dos sols, s'ho faran l'Artística i l'Olotina. A les quatre, un plat de *Toros* i per ressopó els «Xiquets de Valls». Al qui la balli més... consagrada, duros; al qui no tant, pessetes, i així arribarem a la vigília, *suai, suai...*

DIA 7

Al mig-dia, els campaners, amb permís de l'autoritat superior, tindran l'honor de fer-nos mal-de-cap mitja hora seguida, fengegant les campanes al vol. Amb els gegants de carn i d'ós que ja tenim tot l'any pels carrers del poble, s'hi barrejaran els de cartró; els cap-grossos locals, que hi són a cents—i ja ho dic baix perquè ningú no ho senti—tindran el gust de saludar els cabeçuts de pasta; els *caballitus*, per sota la cua del cavall, ens ensenyaran, com de costura, els calçotets, i ja la tenim armada. Si pujem el dia abans a fer el *pipí* (dit sia amb perdó) al rec de l'Electra Brutau, podria ésser que hi hagués il·luminacions extraordinàries; sinó ens farem la gallarda a les fosques... i ben bé que anirà. Els capellans, amb veu de tro, cantaran cançons ultra-terrenals, amb algun gall perquè siguin... *completos*. A Plaça, Sardines; al Firal, Concert; balls de *sucietat*, que són els més nets, i després a reposar qui vulgui, que l'endemà és el...

DIA 8

El non-plus-ultra! De bon matí, pels carrers el «jo te l'encendré». Una banda molt «brillant» que podria ésser que «brillés» per la seva absència; de totes maneres ens consta que s'ha donat per la banda almenys... ben bé, potser més i tot. Número extraordinari a càrrec dels de Can Catòlics (tot és fer propaganda). «La Màscara i el Rostro» (farsa en tres actes i un pròleg). Ballaran els nanus, els mitjans i els grans; la ballarem tots... A molts ja no els hi vindrà de nou. Vermouth amb música, cafè

amb música. A la «Indústria» «ja'n es-Mozart»; nosaltres tampoc. A l'Olot F. C., per haver la copa, es barallaran a cosses. Al Lawn-Tennis, En Raimond hi donarà una audició de contes jueus. Al Principal un altre èxit per la companyia Casals Bruguera. Fox-trots, simmis i danses mores a totes les societats. Processó; *hay que exhibirse!* «La Màscara y el Rostro» (farsa en tres actes i un pròleg; segona edició). I a la nit, seregata, barrila, gatzara, fressa, *el disloque*, xirinola, mandanga, etc., etc., etc. Venda de bunyols al Firal.

DIA 9

Un altre passant, i tot igual que el dia abans, només que una mica més cansats i escorreguts. A la tarda, però, canvi de rosca. *Espetarrante corrida. Olè! Olè! i Olè!* En Chalmeta, el Niño de la Brocha, el Niño de la Estrella, el Niño de... la Magnèsia i... *Olè!* altra vegada. Seria de dordre que algun *nyinyo* rebés algun *nyanyo*. Res, senyors, per Olot un *cartelazo*. *Correrà la llave* l'amo del Deber, muntant un vertader pur-sang de l'Agència. Abans de sortir la primera *fiera*, aquest mateix senyor cantarà allò de «Tira-li la clau». Cosses i exhibició de pilotes a can Football. Cine. Teatre. Balls amb esquarterings. I a la nit... oh a la nit! El Ball-Pla!!! *Señoras y caballeros de ambos sexos, vestidos con sedas y arminios, pasearán, cojidos del brazo con pureza sin igual*, el seu pam d'aquí, pam d'allà i pam que me'n penja... el furriac; i un cop ben exhibides les *moníssimes* parelles, aniran cap a Plaça, on els altres cabeçuts, gegants i caballins, els hi faran els honors corresponents, i després, au, som-hi: su... su... pum! pum!... siii... sooo... patam! patim! pim! barrabom! pom! pem! pum! pam!... Ai, que bonic! Una vegada passat el baf de la petamenta, balls aquí, allà i acullà.

DIA 10

Més patims, patams i sobre tot més patums a la Plaça. Al Firal, carreres de cintes, de patinets, de llúpies... «El hombre volador». Concerts. Coso Iris; gran batalla amb fulles de col, papers de diari, papers ridículs, paperets. Funció al Teatre, i més balls, fins que s'acabi la corda.

DIA 11

Premis Mulleras. Cansanci, esgotament, mal de ventre, purgues, lavativés. Ai, que tinc Lawn-Tennis per despistar. Tornaboda. Teatre. Uns balls petitets i un bon repòs. La butxaca buida. Dues quinzenes a fasols i... au, fins l'any que ve.

NOTES:

El Cos dels Bombers serà obert de dalt a

baix. Per a més *notes*, aneu a la Sala Vayreda, que hi haurà oberta una exposició d'artistes que es porten l'oli... i el marc.

E-CUAL I CUÁ

Coloraines

Sala Vayreda

En aquesta important sala d'exposicions hi haguè exposats, dies enrera, els notabilíssims cartells que per encàrrec de la societat «Atracció de Forasters» i per a demostrar les excel·lències del paisatge olotí, havia estat convocat.

Han passat per la Sala Vayreda importants exposicions. Nosaltres no ens n'havíem ocupat mai, perquè la premsa setmanal més o menys ja en parlava, i a més perquè no ens creïem

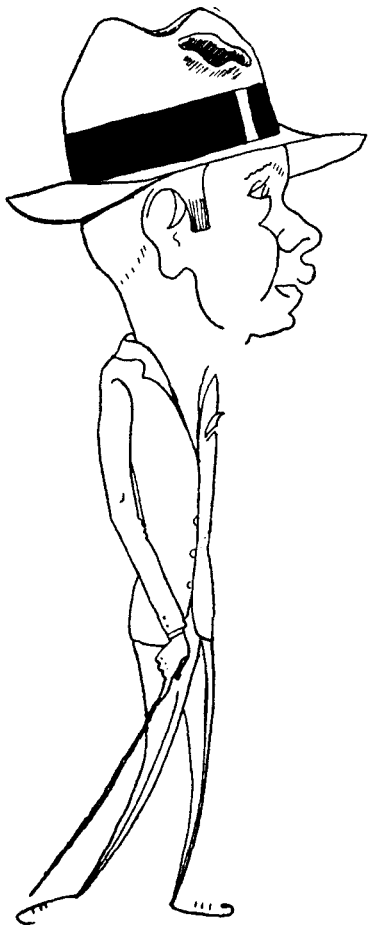
El nostre amic Josep M.ª Dou, autor del cartell «Canigó», al qual el Jurat li concedí molt acertadament el primer premi de 500 pessetes. A En Dou—la modèstia del qual és excessiva, malgrat la seva ànima d'artista—creiem mereixedor d'aquesta notable distinció. Nosaltres pensem, per a més endavant, organitzar-li un banquet d'homenatge, que el té ben merescut. Mentre tant, amic Dou, rebeu la nostra més sincera felicitació.

prou autoritzats per fer-ho. Però amb l'exposició de cartells, encara que no pretenim pas fer-hi cap crítica, sí que volem subratllar-ho, perquè creiem que ha estat la manifestació artística local millor de l'any.

No creiem que a la nostra ciutat hi haguessin tan bons cartellistes i, val a dir-ho, restàrem sorpresos davant la magnificència d'alguns d'ells.

El Jurat es trobà en que el fall li era difícil de fer, per quan quatre dels cartells poca diferència es portaven en bellesa; i el fall es portà a cap

per mitjà de concessions de 4 punts, per cada membre del Jurat, que eren cinc. Així és que el màxim de punts eren 20. El que n'aconseguí

El jove artista Angel Vila, autor del cartell que obtingué el segon premi, de 250 pessetes, el qual fou molt elogiat pel públic, per la vigoria de color i de traçat. Els seus amics també pensen homenatjar-lo amb un àpat, que creiem serà fet amb tota pompa. La nostra felicitació.

més fou el titulat «Canigó», que n'obtingué 18. Oberts els plecs, resultà ésser-ne l'autor En Josep M.ª Dou, seguint-lo en mèrit N'Angel Vila; els altres dos eren En J. Pujol i J. Farjas, els quadros dels quals foren seleccionats per a adquirir-los.

En total, una manifestació artística digne del millor elogi; elogi que fem extensiu a organitzadors, jurat i artistes.

MARIUS PINZELL

El cop de llapis de l'artista dona una idea fidelíssima del perfil impecable de la simpàtica Lola que saludem amb sentida afectació.

Et vols casar amb mi, Riteta?

Si, però, amb la condició que comprarem els mobles a LES TRES PORTES.

Accepto encantat! M'agrada perquè mires per casa.

Ens han dit...

Que En Bastans tenia una aca que li diuen la *niña*, i que és molt bonica.

Que no sabem que fos mestre... en l'art de tirar un carro.

Que l'Aulí es pinta el bigoti.

Que si es deixés mosca semblaria un «moscater».

Que amb aquest serien quatre.

Que En Pagès per les Festes del Tura fumarà pitillos «chesterfidd».

Que en fuma una vegada cada any.

Que no convida.

Que és inútil.

Que no convida.

Que la Nita ha tornat de Barcelona.

Que no ha vingut sola.

Que porta una cosina molt bonica.

Que ja la coneixiem.

Que la ressenya taurina de la «Traïció» se'n cuidarà un conegut clergue aficionat a la tauromàquia.

Que «El Deber» l'ha encarregat a l'organista de Besalú que cada any va a veure la corrida des d'una casa de davant.

Que En Manel la anirà al Ball Pla amb uniforme de gala.

Que ara arriben els toros.

Que els mosqueters ballaran els cabeçuts al camp del «Casal Marià»

Que hi haurà safata a benefici dels balladors.

Que la gentil Marina Oliver va anar a festa a Sant Privat de Bas.

Que també hi va anar el nostre amic Ahumada.

Que varen celebrar la coincidència ballant algun xarleston.

Que l'Hostenc Ricard també s'hi va deixar caure.

Que hi havia les simpàtiques Elena i Laura de Girona.

Que uns nostres amics hi varen ballar.

Que ara les estan esperant per la Festa Major.

Que la Rosita Vergès estava molt contenta el dia del seu Sant.

Que va trobar uns amics sardanistes de Vic.

El nostre Secretari, que el dia de la votació de l'Estatut va voler demostrar la veritable concòrdia entre Castella i Catalunya

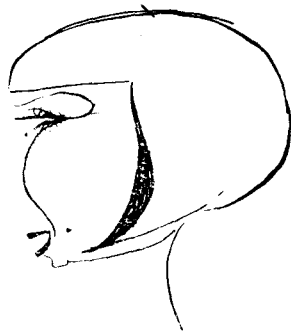

La no menys simpàtica Sara que el 15 de Febrer farà tants anys.

Trucades de EL DESPERTADOR

Un dia dels tres que En Civera i Sormaní, va donar aquelles lliçons de Gramàtica, a la Biblioteca Popular, la força d'En Brutau, fallà, com falla, cada hora de deu.

El lector senyor Civera, pim-pam anava posant exemples a la piçarra que ningú no veia, i allò naturalment era un mal pas... Com era d'esperar no va faltar tampoc el frare que amb oportunitat va aplanar la indecissió del conferenciant.

La simpàtica Ramona que dilluns celebrà la seva festa onomàstica. (val a dir que el dibuixant s'hi ha lluit; això es una caricatura, encara que no en porti).

— Aquests últims dies hem llegit «El be negre» per inspirar-nos-hi, o bé solament per passar l'estona amb els seus estirabots.

No cal dir que hem rigut de valent amb les ironies

que dediquen al Palauxiranisme, al Pociello Forradelles i a tothom que se'ls posa a tret, amb molta gràcia i no menys intenció.

En el que es nota més habilitat és en el «potin» del qual en són mestres.

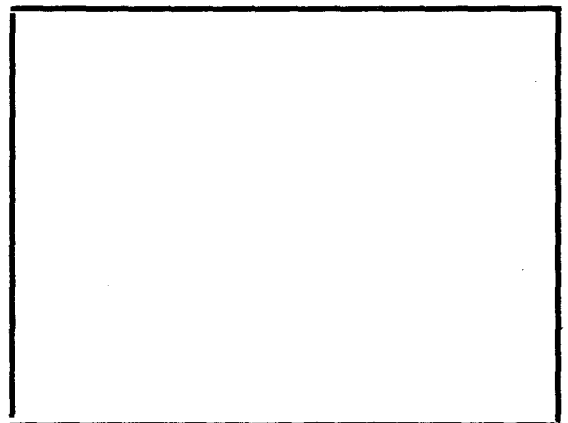
Són de remarcar algunes manxetes que posen de manifest l'humorisme «up-to-date» dels seus redactors que pel que es veu totes els ponen.

No podia faltar-hi la piquiponiana i veiem que reproduïen aquella cèlebre de les es, sobre les is que ha fet molta forrolla i sembla que recorrerà les 4 parts i mitja del món.

Prometem anar reproduint coses que puguin interessar als nostres volguts llegidors.

— En aquest número de festa major no hi poden faltar les informacions comarcals, ja que es de suposar que les nostres amigues de la rodalia i de la província vindran a visitar-nos, aprofitant les festes. Confiam que aquelles simpàtiques nenes del «Casal Republicà-Federal» de Santa Pau, les no menys simpàtiques amigues de Sant Joan les Fonts, Castellfullit, etc., tindran la gentilesa de guardar nos algun ball i al mateix temps els proposem un interviu per al periòdic que resultaria interessantíssim...

Com sigui que hi ha en perspectiva alguns matrimonis entre joves i senyoretetes de la comarca, amb joves i senyoretetes de la ciutat i «vice-versa» creiem el millor ésser discrets perquè no se'ns pugui titllar d'esgarria-cries.

La terrible de les tres companyes: la Pilar T. R. T. (Aquesta caricatura ha estat feta pel modern procediment de Calcomonia Estler. Per obtenir-la, mulli's la punta del dit gros i fregui's sobre el paper durant uns quants segons i sortirà una magnífica filigrana de la Pilar.)

☛ Sembla segur que els cafeters del Firal, seguint una costum d'altres anys, han decidit treure les taules a fora per complaure a l'atracció i als forasters. El senyor Crescenci ha «assegurat» el vidre per si hi ha trencadissa produïda pel llamp o per les peles de plàtan.

El «Mójica» olotí, pel qual les nenes olotines es desvetllen.

☛ Una simpàtica i bufona dansarina de sardanes (la més bufona i simpàtica que coneixem) ens ha donat unes precioses informacions sobre esdeveniments locals, que podríem amanir amb sal i pebre que tindrien un efecte de públic indiscutible.

Per ara i complint l'encàrrec que ens ha fet, tenim l'obligació de fer broma d'un bigoti retallat que porta un jove banquer, baixet, de tracte animat i per més senyes sense cap compromís.

Pels nostres indicis aquest bigoti no és pas gaire admirat—que diguéssim—de les nostres damisel·les. Consti que nosaltres no hi èrem.

☛ Al carrer de Sant Farriol hi ha cosidors a dojo i noies maques de debó i d'altres que no ho són tant. Especialment n'hi ha una que demostra el bon humor de les nenes que hi ha, les quals canten com uns passarel·ls. Voldríem oferir-les-hi la nostra preciosa veu!

☛ Unes noies *elegants i sèries*, es queixaven perquè hem rebotat massa al «moscater-chef», el simpàtic (ai uix) Bastons, que fa de mestre a can Bastans i que no ha resultat parent de mossén Bustins. Deien que és tan castigador i bufó, que s'estimen més a ell que no pas nosaltres, que pel que es veu no els hem caigut a l'ull.

Si realment és així no podem dir més que: Bon profit!

☛ El senyor BASTONS que fa de mestre a can Bastans i està emparentat poc o molt amb la família de mossén Bustins, diu que està tant i tant enfadat amb nosaltres. A què és degut? Senzillament; a la indecent campanya que un desaprensiu de la nostra ciutat li ha fet des de les planes d'EL DESPERTADOR, bó i sorprenent la nostra bona fe. Es, senzillament, terrible, indignant i revoltant el que ha passat amb aquest bon senyor, pacífic mestre de minyons, qui es deu l'important descobriment experimental que va a tirar a terra les teories dels més grans pedagogs, consistent en què mainada ensenyada a l'escola amb una llengua completament distinta a la que parlen, i quan més diferent millor, és quan més depressa s'instrueixen i més camí fan en els viaranyes de la cultura. Nosaltres, ben

MAGATZEM DE NOVETATS

CASA NYERA

— DE —

Joan Guitart

LA CASA DE LES MODES

Senyora, abans de comprar,
visiti aquests Magatzems.

Carrer de l'Aigua, 10 - OLOT

informats del succeït, no podem menys que corroborar a la seva justa indignació. Nosaltres li hem d'agrair moltíssim que en una ofuscació produïda per la seva justa ira, no hagi portat al jutjat una denúncia contra EL DESPERTADOR, per infàmia difamació, alevosia i nocturnitat i r.o se quantes coses més en què hem incorregut. Ell, que té bon ull clínic, ha vist desseguida que cap dels que composem el cos de redacció d'aquest importantíssim rotatiu, era capaç de dir-li les cosasses que se li han dit. Per això mai no li restarem prou agraits a la seva magnanimitat de perdonar-nos la visita del *Juez*. I en penyora del nostre agraïment etern li prometem plantejar en la propera reunió general d'accionistes, la manera d'honorar el seu nom venerable, posant-lo com a subtítol i en lloc preferent, del nostre rellotge imprès.

☛ Estem convençuts que l'Església de Sant Esteve està ben assegurada, perquè l'altre dia vàrem sorprendre a un amic nostre que la va aguantar una hora seguida sense reposar. Ens guardariem bé d'esperar el nom del nostre amic, ni de la «morena» que l'ajudava a aguantar la nostra parroquial.

Protestem dels insults (?) inferits al senyor BASTONS, eminentíssim pedagog, des de les nostres planes.

☛ El nostre impressor ens ha comunicat que estigueren a la impremta a cercar un determinat número d'EL DESPERTADOR, en el qual es parlava d'elles, unes xamoses damisel·les i que no pogueren ésser complagudes perquè s'havia exhaurit l'edició.

Ens plau fer-les-hi avinent que tractant-se d'elles estem disposats, si és que volen, a regalar-les-hi el nostre, encara que ens espatlli la col·lecció.

Així és, nenes, que ja ho sabeu; si voleu no us faltará ni «despertador» ni corda.

Per al COSO-IRIS es guarneixen carrosses i cotxes. També es faciliten projectes.

Sant Farriol, 9, 1er.

■ L'«Olot Club» celebrà el dia 21 i 22 del mes passat el seu tercer aniversari, amb festeigs de totes menes, balls, sardanes, focs i (como no) amb un àpat.

No cal dir que foren lluïts.

Particularment vàrem rebre un programa de la festa, que agraïm.

Al final dels focs, els músics interpretren les dolces melodies del «Jo te l'encendré», per si encara hi havia algú que el tingués per encendre.

■ ^{que} l'adagi: «Quan els gossos lladren, alguna cosa hi ha». Res d'estrany doncs, que nosaltres publiquem a títol informatiu un insistent rumor anecdòtic que ha circulat entorn la rellevant personalitat del senyor Rossell, amo i senyor de ca la Ciutat.

Diuen les males llengües que una vegada l'il·lustre *factotum* va fer-se fer unes targes de visita i no volent que el seu nom hi quedés a seques, va fer-s'hi posar a sota, com a tribut honorífic, «Secretario segundo».

Nosaltres, aprofitem aquesta ocasió per a felicitar-lo efusivament, a la vegada que proposem que d'ara en endavant, a més dels innombrables noms amb que és conegut, pugui distingir-se amb el títol de *Segundo*.

■ La notícia que corregué era sensacional. Res menys que la Josefina Baker a Olot. Els redactors de «La Traïció» corrien esverats per fer-li un interviu que almenys faria vendre tres números més d'aquest importantíssim setmanari.

Però, malauradament no fou res. Aclarit el fet, resultà que la nou vinguda era la simpàtica Consol Gifre que tornava de marina.

■ Hem sentit a la simpàtica Pilar T. R. T. (fuga de vocals) que parlava un castellà tan castís com castises són les seves cames.

Feia duo amb el pirotècnic de Segorbe que vingué pels focs de l'«Olot Club». Aquest simpàtic jove es veu que té encomanats uns aires foguistes que han fet sospirar a moltes jovenetes olotines.

No ho dihem per res, no. Només volem fer constatar que la Pilar ho feia més bé que la majoria d'«hig-life» de Cuenca (volem dir del capdamunt del passeig de Gràcia) que estiuegen en la nostra ciutat.

■ El signant de la nota que publiquem a continuació (bon amic nostre) ens l'ha suplicada:

LA RATA SAVIA

Fixat amb la casa que ara visitarem i veuràs que tots els mobles són de LES TRES PORTES.

—Així digues que són persones molt distingides.

■ «Es fa avinent a tots els interessats que s'ha constituït un «Comitè Provissonal Pro-víctimes-Pilarín» el qual prega als enemoradissos o ex-enemoradissos, més o menys emparentats amb el mateix, deixin llur tarja al local (provissonal) del «Comitè Pro-víctimes-Pilarín», Sant Antoni, 7 (Redacció de EL DESPERTADOR) a fi de poder-los convidar a una Magna Assemblea General, que segurament tindrà lloc al «Torín» ja que no disposem de cap local, a la nostra ciutat, de prou cabuda per a poder-nos-hi inquirir tots els correlligionaris. Pel Comitè «Pro-víctimes-Pilarín», P. Tit»

N. de la R.: Tenim de fer avinent a la simpàtica Pilarín que publiquem aquesta nota a desgrat nostre, ja que havíem acordat no parlar més d'ella, havent observat que la més insignificant broma que li dedicàvem, se la prenia sèriosament i es molestava, però nosaltres considerant que la mercè que ens ha demanat el nostre malaurat amic, massa enamoradís, no li podíem negar.

Ja ens perdonarà, oi Pilarín?

■ I ara que parlem de la Pilarín, no hi serà de menys que fem constar que fan molt de goig ella i la gentil Enriqueta de Sant Roc (el nostre bibelot preferit; ens agrada tant que ens plauria tenir-la reproduïda en porcellana de Coopenhage) quan es passen pel nostre Firal.

El nostre volgut amic Ignasi Sala; autor d'algunes de les millors caricatures publicades a les nostres pàgines, al qual felicitem perquè ha sortit més intel·ligent en la matèria que el seu mestre.

■ L'ex «senyor Director» dels Tallers d'Estatuària Religiosa «Anònima Mató», conegut en els medis vulgars pel *mestre KAK*, en els dies que precediren a la formidable votació de l'Estatut, feia grans bocades a tort i a dret de com seria gros el «no» que dipositaria a la urna. Aquesta *xarrameca* que li és peculiar, fou l'esca que molts en parlessin, donades les immillorables condicions de poder ésser comptat entre les *dotze patums*.

Amb aquest motiu ens enteràrem d'una anècdota seva que no podem resistir la temptació de comunicar als nostres lectors.

Era un dia d'hivern, que un bon amic nostre tingué la desgràcia d'haver d'anar, per una diligència, a la troglodita societat «Els Carlins» d'aquesta. El «senyor Director» (en aquell temps En *KAK* a seques) acabava d'entrar, quan ho feia l'amic de referència, acompanyat de dos o tres troglodites.

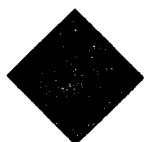
El senyor *KAK* volgué presentar als nou vinguts i ho feu amb aquesta forma, segurament recordant millors temps: «*Los pastores van entrando*» I el bon amic, molt elegant i pulit, volgué correspondre a unes formes de *tamaño gentileza* revelant als d'allí presents un important títol del seu presentador que l'oblit havia cobert de pols: «*Mirad: el Estúpido Borrego*»

Motors i Reparacions

PERE MAS PALOL

Bobinatges de totes classes

Plaça Clarà, 11

OLOT

SABATERIA

DE

JOAN PRAT

ALT DEL TURA, 7

BONAIRE, 18

OLOT

Extensa varietat de perfums
de **Molineaux, Gueslain,**
Coty, Paton, Honbigant, D'Ossay, etc.

Gran assortit de
Polvos, Locions,
Cremes, i Tintures pel Cabell.

PERFUMERIA
LLACH

La Perfumeria "Chic"

La Perfumeria de la distinció

¡Compreu-hi avui mateix!

ELS XIQUETS DE VALLS

LA FESTA DE LA SARDANA

Demà, organitzada pel Casal Català, tindrà lloc aquesta gran festa, la festa de la nostra

dança, d'aquella dança que segons Maragall

«és la dança d'un poble que estima i avança donant-se les mans.»

Pels programes bellament impresos, podem donar-nos compte de la seva importància, així com el treball que representa pels seus organitzadors.

Remarquem la lloable iniciativa del Casal Català d'incloure a la festa a la important agrupació folk-lòrica Xiquets de Valls.

Josep A. Clavé, en una de les seves magnífiques cançons diu:

«Quina gatzara! Quina delícia
causen al poble els braus Xiquets.
Quan fan alarde de llur perícia
força, equilibri, valor i seny.

Sabem que són moltes colles forasteres i de la ciutat, inscrites al Concurs de Sardanistes.

La nostra felicitació.

==

Sembla que hi ha algú interessat en perjudicar la festa; a tal objecte ens pregunten fem constatar que els Xiquets no faran altres exhibicions que les del programa.

Olot : Impremta de Pere Aubert : Nou de S. Antoni, 7

Fàbrica de Gasoses i Sifons

Germans

Elaborades amb àcid carbònic natural.

Llimó Extra

Llorenç

Cervesa Moritz

Epidor Especial Negra

OLOT

●
CONCERTS

●
BALLS

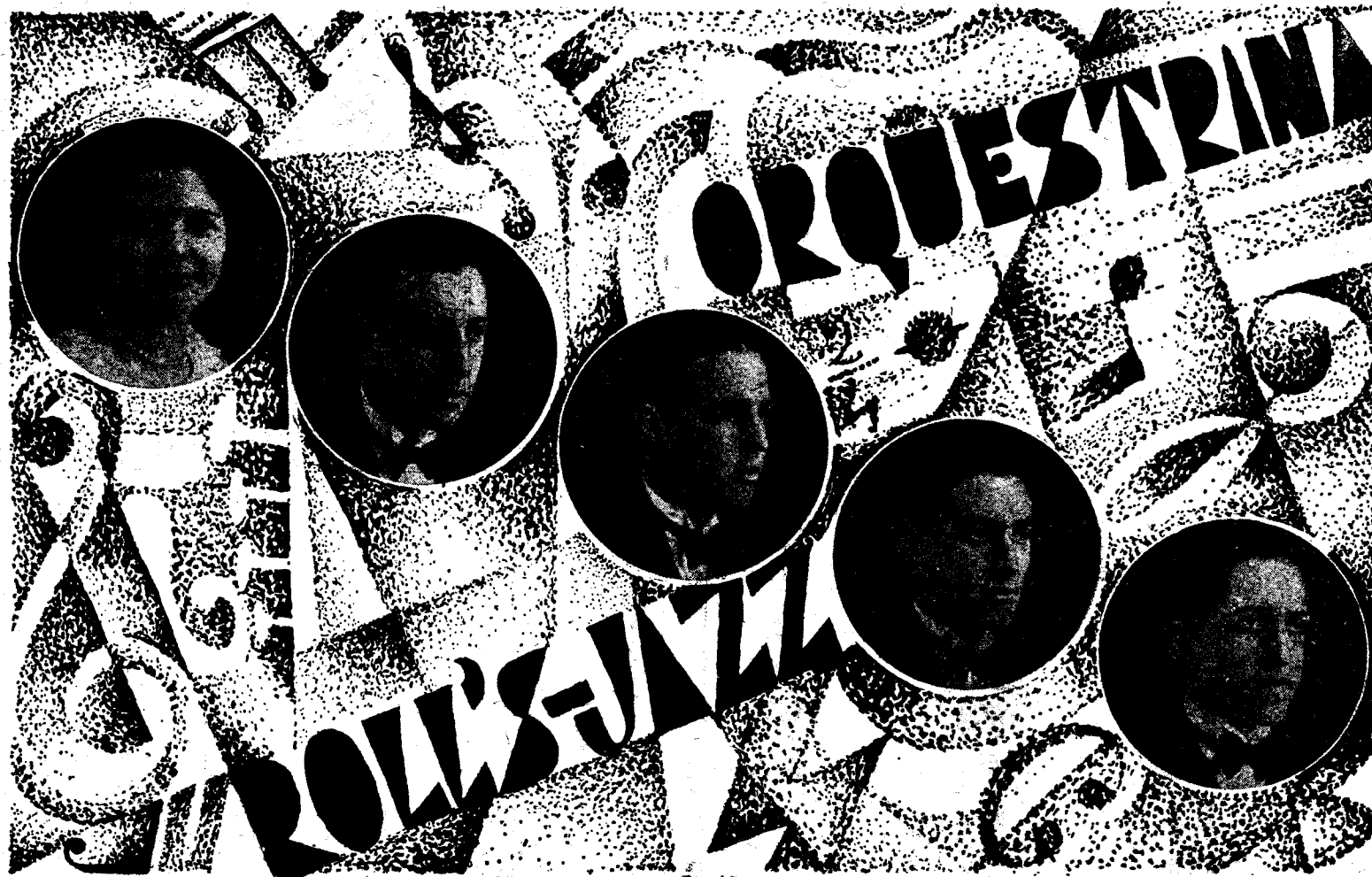
●
ESCOLLIT

!
**MODERN
REPERTORI**

●
**PER CONTRACTES
DIRIGIR-SE A:**

**JESUS
CASANOVA**

**CARRER NOU DE
SANT ANTONI, 3
OLOT**

Piano: **ANTONIA AUBERT**

Violí: **JOAQUIM FORGA**

Cello: **JESUS CASANOVA**

Trompeta: **CLAUDI BARBERI**

Jazz: **ROBERT TORNER**

**ORQUESTRA DE
LA JOVENTUT**